

לזאב שלום רב.

אני מזדרז לענוה לך להודות לך בגלוי גם של חברות ו
וגם של גלוי לב. אתה בודאי מבין שקריאת מכתבך היה בשבילי
חוויה אינטלקטואלית, ולהודות להסכמתך להראותו להבריס, ל א
רק בשבילי.

עדיין לא קימנו את הישיבה על מנת להכריע על עמדתנו
אבל הספקתי לשוחח עם חברים מספר, על מנת להקדים ולהבין את
דעתם. מוקדם עדיין לסכם, אבל אני יכול להבטיח לך שלא תרחת
לשוא, ושלעמדתך, וגם לזו של אלי תהיה השפעה לא מבוטלת,
לפחות על עמדתי.

אני סכמתי בלבי שמוקדם עדיין לטכם בשלילה ומוטב לשמוע
בדעתכם ולהמשיך להפגש ולאפשר הבנה יותר עמוקה של המנעים
החדדיים, ולאפשר לכל אחד לבטא את הגוונים האינטלקטואליים
והרעיוניים השונים.

אתה בודאי הבינותי את נטייתי לפעולה פרובנסית, לאחוד
שיחבסס על מינימום של הכרעות בשטח הרעיוני, על מנת לאשש
שהדיונים יעשו במטגרת של תנועה אחד, שמלבד דיונים רעיוניים
ישנו מעשה משותף. אבל... אני מבין שאולי הדרך הזאת לא תתאים
ונצטרך להתכונן לשדוד מערכות רעיוני, שיאפשר לאיש לעמוד
על המשותף והמסריד בינו לבין חברו.

אסתפק בזה, ואתכונן לשמוע אותך בפגישה הקרובה ואולי
אזיה טובך לנסח את עמדתי. אבל אם נחן להפגש אתך לפני כן
היה בא הדבר מאד, מאד, לקראתי. אולי ישנו איזה יום קבוע
שאתה נמצא בת"א? אם כן חודיע לי על כך ואני אבוא להפגש
אתך.

בידידות